

Danmark, og vi kunne føre Stærkstrøm over flere Miles Afstand, kunne Forholdene maaske stille sig anderledes. Ovre i Sverige mener man, at man kan føre Stærkstrøm gennem en enkelt, tynd Traad 13 Mil bort, og paa den Maade kan Elektriciteten virke paa saa store Omraader, at den kan blive langt billigere end ved andre kendte Fremstillingsmetoder. Og kunne vi samtidig faa Anvendelse for vore Tørvemoser, kan Kraften herfra blive sendt mange Mile udover Landet, og ved Hjælp heraf kan Stærkstrøm, haaber jeg, ogsaa blive anvendt i Landbrugets Tjeneste til Belysning, til Drivkraft, betydelig billigere end efter la Cours Metode og mulig ogsaa efter andre Metoder. Men derfor er det ikke det ærede Medlems Kritik, som slaar Metoden ihjel. Skade kan denne Kritik ikke i Realiteten.

Jeg skal saa blot spilde endnu et Par Ord paa det, det ærede Medlem sagde om, at la Cour kunde ingen Skade have af, at der blev talt om Sagen her. Ja, at det ærede Medlem taler og stemmer imod, spiller ingen Rolle, men hvis det ærede Medlem faar Flertallet til at lytte efter, saa at la Cours Virksomhed ikke kan fortsættes, vilde det være uheldigt. Naar imidlertid det ærede Medlem selv gaar ud fra, at hans Tale ikke har noget at sige, fordi der ikke er mange, der følge ham, saa kan la Cour tage det med Ro, og saa skal jeg ikke spilde flere Ord paa den Sag. Jeg havde ønsket, at det ærede Medlem som min Kollega, valgt i samme By, vilde have været mig til Hjælp og vilde have anvendt sine Kræfter paa at hjælpe Randers By og Omegn i Stedet for at indskrænke sig til et Forsøg paa at komme Professor la Cours Virksomhed til Livs. Om den maa man jo sige, selv om den ikke havde gjort Gavn, at den har været udelukkende ideel. Jeg synes, der er større Samfundulykker i Verden end den Mølle i Askov, det ærede Medlem kunde angribe. Skulde det være det ærede Medlems største Mission her i Rigsdagen at komme den til Livs? (Afbrydelse.) Der er et æret Medlem her, der siger, at det er at kaste Pengene i Rendestenen. Er det Socialdemokraternes Opfattelse, at den Brug af Pengene, her er sket, er noget af det værste, der kan finde Sted, saa gratulerer jeg Samfundet. Saa er det langt bedre, end jeg har ment.

Jeg skal slutte med at gentage, hvad jeg før sagde, at det er ikke mig, der har følt mig ilde berørt, det er snarere det ærede Medlem. Jeg haaber, det ikke skal

lykkes det ærede Medlem ved, hvad han her har sagt, at faa Flertallet med sig. Jeg vil anbefale, at man følger Flertallets Indstilling. Jeg synes, den Form, hvori den foreligger i Aar, oven i Købet er en Forbedring.

P. T. Nielsen: Jeg agter ogsaa at spilde et Par Ord endnu paa det ærede Medlem fra Randers (Mortensen). Det forekommer mig nemlig, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem argumenterer, er noget ejendommeligt. I Gaar anførte han et Angreb paa Professor la Cour af Ingeniør Engholm. Det ærede Medlem refererede det, han tog ingen som helst Afstand derfra, han paaberaabte sig dette Angreb og Ingeniør Engholms Sagkundskab. Han gjorde i det hele i Gaar — saadan maatte man i hvert Fald opfatte ham — Ingeniør Engholms Angreb til sit, og da han saa blev gjort opmærksom paa, at Ingeniør Engholms Angreb hviler paa et falsk Grundlag, og at det Punkt for Punkt er blevet gendrevet, sagde det ærede Medlem flot, at om Ingeniør Engholms Angreb blev slaaet ned, vedkom ikke ham, det maatte blive Engholms egen Sag at svare. Det forekommer mig dog, at det maa vedkomme det ærede Medlem, der netop her i Tinget har fremdraget dette Angreb og netop gjort det som Støtte for sin Paastand. Det undrer mig for øvrigt, at det ærede Medlem har villet fremdrage det Angreb, da han i sit Tilsvar i Gaar indrømmede, at han havde læst det Svar og dermed den Afkræftelse, som var blevet Angrebet til Del, det undrer mig, at det ærede Medlem desuagtet vil drage det Angreb frem, naar han ved, at det fuldt ud er blevet afkræftet. Det vidner ikke til Ære for det ærede Medlem.

Det ærede Medlem endte i Gaar med at sige, at hvad han har sagt her ved første Behandling, var ikke i nogen Maade blevet modbevist. Det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) har haft Lejlighed til at svare det ærede Medlem, hvad dette Punkt angaar, og jeg kan ganske slutte mig dertil. Det ærede Medlem fra Randers sagde i Virkeligheden ikke noget, som man kunde faa Hold paa, det var almindelige Talemaader, han kom ikke med noget bestemt, som man kunde tage fat paa. Jeg har læst det ærede Medlems Tale igennem igen, og det forekommer mig, at det, som skulde være en Imødegaaelse af Prof. la Cour, er det, han anfører Sp. 1015 og 1016, hvor han siger, at der i Tidsskrift for Maskin- og Belysnings-